

Sygn. akt I USK 228/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania H. P.-L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.

o zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, zwrot wypłaconych świadczeń,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 14 października 2021 r.,

skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt IV Ua [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z 25 czerwca 2020 r. oddalił apelację H. P.-L. od wyroku Sądu Rejonowego w S. z 25 marca 2020 r., który oddalił jej odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Ł., odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego i zobowiązującej do zwrotu tych świadczeń.

W skardze kasacyjnej zarzucono naruszenie prawa procesowego.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Argumentując zasadność przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że istnieje konieczność rozpatrzenia przez Sąd naruszenia przepisów prawa procesowego, zwłaszcza art. 233 § 1 w zw. z art. 391 oraz art. 398 § 1 i

art. 382 k.p.c., polegającego na przyjęciu przez Sąd drugiej instancji za własne ustaleń Sądu pierwszej instancji, bez merytorycznych rozważań w tej kwestii.

Prawidłowa analiza materiału zgromadzonego w sprawie powinna doprowadzić Sąd drugiej instancji do odmiennych ustaleń niż te, które poczynił Sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może być uwzględniony.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinna samodzielnie (odrębnie od podstaw kasacyjnych) wskazać i wykazać podstawę przedsądu.

Skarżąca nie czyni tego we wniosku. Sam wniosek jest bardzo ogólny (wyżej *in extenso*). Nie ma jednak podstaw do wzywania do uzupełnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Jeśli w skardze kasacyjnej zawarto wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oraz przedstawiono „jakikolwiek” uzasadnienie takiego wniosku, to skargi nie można traktować jako niespełniającej wymagań formalnych - art. 398⁴ § 2 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2016 r., III UZ 6/16 i z 21 lutego 2019 r., I PK 154/18).

Prowadzi to do negatywnej oceny wniosku. Uprawnione jest stwierdzenie, że wniosek można ocenić jako podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż jest to jedyna podstawa przedsądu, która ma na uwadze indywidualny interes strony w przyjęciu jej skargi kasacyjnej do rozpoznania, a zrazem pozwala ocenić zastosowanie prawa w jej indywidualnej sprawie. Natomiast pierwsza i druga podstawa przedsądu mają charakter uniwersalny - art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżąca nie zarzuca nieważności postępowania – art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie spełnia się, gdyż skarżąca nie wykazuje, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wydaje się, iż błędnie przyjmuje, że podstawy kasacyjne składają się na podstawę przedsądu. Nie byłoby to prawidłowe, bowiem podstawy kasacyjne (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.) stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu

dopiero po przyjęciu jej do rozpoznania. Nie zastępują zatem podstawy przedsądu ani jej uzasadnienia. Odnosi się to również do szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. O ile zasadne podstawy kasacyjne mogą prowadzić do uwzględnienia skargi kasacyjnej (*a contrario* art. 398¹⁴ k.p.c.), to w podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. znaczenie ma dopiero aż oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Oznacza to, że skarżąca we wniosku powinna wskazać i wykazać naruszenie przepisów, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że objęty skargą wyrok jest oczywiście wadliwy. Brak jest tego we wniosku. Na etapie przedsądu nie rozpoznaje się zarzutów podstaw kasacyjnych.

Poprzestanie we wniosku na zarzutach procesowych nie jest wystarczające. Skarżąca nie zarzuca naruszenia prawa materialnego (również w podstawie kasacyjnej). Chodzi o to, że to prawo materialne określa jakie postępowanie dowodowe jest konieczne w sprawie i czy przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Prawo materialne ostatecznie też decyduje o wyniku sprawy. Ze względu na wynik sprawy ocenia się też zarzuty procesowe skargi (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skoro taką miarą ocenia się zarzuty procesowej podstawy kasacyjnej, to tym bardziej jest aktualna w odniesieniu do zarzutów procesowych szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Ogólny zarzut procesowy wniosku nie jest też uprawniony, jako że analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd drugiej instancji odniósł się do zarzutów apelacji i samodzielnie ocenił materiał sprawy.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).